

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXIX. évfolyam 2024/3. szám Reformáció

„Íme, arra a szabályra van szükség, hogy ami jót Istentől kapunk, az tovább folyjon egyiktől a másikhoz, és közössé legyen, hogy mindenki vállalja embertársát, és úgy bánjon vele, mintha maga volna az Ő helyében.”

Luther Márton: *Értekezés a keresztyén ember szabadságáról*

Gyújtsatok lámpást!

„Legyen derekatok felövezve, és lámpásokat meggyújtva!” (Lk 12,35)

Ahogy egyre hidegebbek lettek a napok és a természet színei is kizárólag a fehér illetve szürke variánsaiban pompáztak (a rengeteg eső miatt) erősödött bennem a vágy, hogy lakásunkat égő mécésesekkel, gyertyákkal díszítsem. Azontúl, hogy szeretem a mécésesek, gyertyák finom viasz illatát, lenyűgöz a törekeny erő, ami a gyertya lángjában rejlik. Ez a láng képes fényt és hőt adni, miközben élénken reagál a környezetéből érkező hatásokra. Ezt az apró lángot ugyanis, egy erősebb szellő, vagy egy elsuhanó emberi test szele is képes kioltani.

Az emberiség a tűz fel-fedezése óta használ gyertyát és lámpást világításra, időmérésre, relaxációra, kommunikációra. A fény tehát, segíti az embert a tájékozódásban, biztos pontokat nyújt számára, hogy ne vesszen el a sötét-ségben.

Nagyanyám az alföldi tanyavilágban töltötte gyermekkorát és gyakran mesélte, hogy édesanyja lámpást helyezett az utcáfronton lévő ablakba, hogy segítse őket hazatalálni, amikor a délutáni iskolából már sötétedés után értek haza.

Lámpa gyújtásra biztat bennünket is Jézus, a fenti ígén keresztül: „*Legyen derekatok felövezve, és lámpásokat meggyújtva.*” (Lk 12,35)

De, miért van szükségünk lámpát gyújtani a már felsorolt okokon túl? Egyrészt azért, mert ha a lámpás fényénél vizsgáljuk életünk dolgait, vagy a környezetünket, akkor azokat nemcsak félhomályban látjuk, hanem teljes egészében, s ha valóban meglátjuk minden tettünket, gondolatukat vagy szándékunkat, akkor azzal is tisztában leszünk, hogy mit kell

még letennünk az Úr Isten elé. Mi az, aminek az irányítását nyugodtan átadhatjuk Neki.

Reformáció ünnepének közelében, Luther 95. születésének első mondatára emlékezve: „*Amikor Urunk azt mondta, térjete meg, azt akarta, hogy tanítványai élete naponkénti megtérés legyen.*”

A reformátor teológiai iránymutatása alapján a bűnbánatra, megtérésre hívással kapcsolatban a leghangsúlyosabb szó a: naponta. Mindez fontos a szekularizálódott embernek, éppen úgy, mint a vallásos hívőnek.

Amikor reggelként kinyitjuk a Szentírást vagy az Útmutatót, imádkozunk és talán énekelünk is. Ekkor, magunktól térünk Jézushoz. Nem saját erőnkől, hanem saját gondolatainktól az Ő gondolataihoz. Ilyenkor észrevehetjük, hogy az Ő gondolatai egészen különböznek a mi kívánságainktól, és az Ő útjai mások, mint azok, amelyeket mi tervezünk. Az Ő erőterében mutatkozik meg

igazán: mit jelent felövezett derékkal és lámpást gyújtva várni az Urat.

Térjünk most vissza egy kicsit az áhítat elején említett törekeny gyertyalánghoz és gondoljunk most erre a lángra úgy, mint saját életünkre. Egy olyan meleget és fényt sugárzó lámpásra, mely meggyulladt keresztelésünk alkalmával és megerősödött a konfirmációban, de mégis naponkénti kanóc vágásra és olaj cserére szorul ahhoz, hogy valóban teljes fényében ragyoghassa be a körülöttünk lévő félhomályt, utat mutatva másoknak és önmagunknak is az Isteni világosságba.

Szikra-Jeszencsák Lilla

Minden jó válasz mögött, egy jó kérdés rejtőzik

Nyáron, a fullasztó hőségben sokan gondolkodunk azon, hogy nem lehet tovább halogatni, be kell szerezni egy légkondicionáló berendezést a lakásunkba, mert elviselhetetlen a hőség. Miközben ezen gondolkodtam, egy olyan ház előtt mentem el, ahol több klíma is ment. A falon sorakozó külső egységek elé érve, a forró utcán még forróbb fuvallat csapott meg. Ami az egyik oldalon előny, kényelem és egyre inkább nélkülözhetetlen, a fal másik oldalán még elviselhetlenebb forróság. Nincs jó megoldás.

Sokszor felforrósodó, néha füledt szellemi életünkben is ismerünk hasonló helyzeteket. Határozott állásfoglalás, ami az egyik oldalon igaz, viszont a fal túoldalán a problémát növeli. Soha nem látott kihívásokra keressük a válaszokat a folyamatosan változó világban. Kizökkent világ- és élethelyzeteket szeretnénk helyrehozni egy-egy jól eltalált válasszal. Természetes, hogy elsőnek sokszor a régihez menekülünk. Bevált válaszokat ismétlünk, hiszen ezek régóta működnek. Minél nagyobb az élettapasztalatunk, annál egyértelműbbnek érezzük ezt a megoldást. Van, amikor ez az egyszerű memória elég. Működik a klasszikus. Viszont sokszor nem jelent már megoldást. Ilyenkor valami újat kell találnunk és lehet, hogy a problémát is újonnan kell megfogalmaznunk, a kérdést másképp feltennünk.

A reformáció hónapjában erre emlékezhetünk. A teológiában ritka szó az innováció, pedig 1517 körül ez történt. A problémát egy visszás egyházi gyakorlat jelentette a felszínen: az üres kincstárát feltöltő cédu-lák a hit lényegét üresítették ki és szárították csontszárazzá. Mögötte viszont, egy sokkal mélyebb kérdés állt: *Hogyan találhatok kegyelmes Istenre?* Az Istenről kialakult kép lényege abban az időben a félelem volt: egy félelmetes túlvilág riasztó bíróját kell annyira megbékíteni, hogy elkerülje az ember az örök szenvedést. A kegyelmes Isten nem itt, hanem a benne bízó hitben található meg - szól Luther válasza. Csak ez a hit egyedül, más nem számít (*sola fide*). Minden, amit reformációnak nevezünk, ebből a kérdésből indul: hogyan találunk kegyelmes Istenre? Hatalmas áttérés volt ez, aminek felszabadító ereje sok-sok irányba hatott megtermékenyítően, a bibliafordítástól a papi házasságig. Ha sikerült az alapkérdésre és a rá adott válasza koncentrálni, akkor az evangélikus élet nagyon élhető és őszinte hitélet lehetett. Napjainkban kifejezetten érzem ennek értékét. Ha nem is robbanó erejű mára az alapkérdésünk, de keletlenül robbanásoktól kímélhet meg, mert a hit lényegére mutat. Arra, ami Krisztust hordozza, a Szentírásban, a liturgiában, az erkölcsi dilemmákban, a társadalomban. Amíg ezt tesszük, ma is jó evangélikusnak lenni.

Ugyanakkor, mintha az alapkérdés megfáradt volna. Nem sok kortársunknak vannak rémálmai éjjelente Isten szigorúságára gondolva. Egy csekély kisebbséget leszámítva istentelenül is jól alszik a többség. De mégsem alszik jól, ahogy kutatások bizonyítják. Ennek más oka van, mint egy kegyelmes Isten keresése. Nem is egyszerűen Isten keresése nem hagyja aludni korunk hősét. Inkább a világ bajain rá-gódik, vagy igazából a személyes életének sikere nyugtalanítja. Érthetetlen kívülről, de tele gyomorral koplal, közösségi médiában magányos, párhuzamos világmagyarázatok navigációjával eltéved, kötetlen szabadságban betáblázott. Hogyan sikerülhet az életem a lehetőségek sokasága között? Ma talán így azonosítják a teológusok a nagy kérdést, amire mindenki választ keres. Hogy férjen be minden az életembe stressz és lelkiismeretfurdalás nélkül? Klaas Huizing reformátusból evangélikussá áttért kortárs német teológus mutat rá arra, hogy Luther egyik nagy teljesítménye az, hogy képes volt egy hatalmas koncentrációra. A könyvtárnyi teológiai gondolat rengetegében egyetlen könyvre sűrítette a figyelmet. Ez az egyszerűsítés nem jelentett butítást, hanem éppen ellenkezőleg, szellemi kiteljesedést hozott, egyéni és közösségi értelemben egyaránt. Komplex kérdésekkel vívódó korunkban az egyszerű, valódi, felszabadító és inspiráló válasz különösen értékes.

Hogyan tudjuk az élet bénítóan komplex problémáira megtalálni az átütő választ? A válasz előtt a kérdésre koncentráljunk! Ezt próbáljuk kihallani: fáradt sóhajokból, leheletfinom segélykiáltásokból, befolyásra és befolyásolásra törő megmondóemberek zajában, őszinte, tisztességes kételkedésből és saját élettapasztalatunkból. Néha azt tapasztaljuk, hogy hitünk látványosan működik a dögölgő száguldó világ közepén. A válasz itt van születőben. Kevésbé egy világméretű megoldókulcsként, mint inkább konkrét, apró megoldások formájában. A rossz hír: új Reformáció nem lesz, a jó: újjászületett, működő egyes életek igen. A Lélek világformáló szélvihara helyett inkább frissítő, éltető fuvallatokban. Fullasztó nyarak után ez is elég.

A *hogyan találom kegyelmes Istenre* kérdését, ma más hangsúllyal is feltehetjük. A teljesítmények, időpontok, kegyetlenség, felháborodás világában hol találom nyugalmat, megértést, elismerést? Hol fogadnak el úgy, hogy még semmit sem teljesítettem? Pusztán magamért. Hol inspirálnak arra, hogy szabadon, kreatívan cselekedjek, mert ebben nem kiégnem kell, hanem kiteljesedhetem? Luther kérdését más hangsúllyal kell feltennünk, érthetően átfogalmaznunk ahhoz, hogy ugyanazt a választ kaphassuk ma is.

Szabó B. András

„Hogy tudjam szólni igéjét az elfáradtaknak” (Ézs 50,4)

Remélem, sokan úgy olvashatják a Hírmondóban ezt a rövid bemutatkozást, hogy találkoztunk már személyesen is. Akivel még nem, azokkal különösen is várom a találkozást. Augusztus közepén kezdem meg a parókus lelkészi szolgálatot, előtte néhány nappal költöztünk a nagyon szépen felújított parókiára. 18 éve vagyok lelkész, amiből, egy szegedi segédlelkészi év után, 17 évet Budapest XV. kerületében, Pestújhelyen töltöttem. Ez a kis, családi, szépen fejlődő gyülekezet a saját családom otthona is lett. Feleségemmel, Dr. Péterfia Zsuzsa pszichiáter szakorvossal itt születtek gyermekeink. Vilmos és Blanka 11 éve, majd Eszter 6 éve. Gyermekeimhez hasonlóan, én is lelkész családban nőttem fel, Zuglóban. A gyülekezeti szolgálattal párhuzamosan az Evangélikus Hittudományi Egyetemen doktoráltam, és lettem oktató, illetve a szakkollégium igazgatója.

Itt ért a Budavári Gyülekezet megtisztelő megkezdése, és indult el a lelkészválasztás folyamata, ahol mindkét oldalon megszületett a döntés, ami nagy váltást és egy új szakaszt jelent az életünkben. Sokféle elképzelés volt bennem a gyülekezetről; van, amiről kiderült, hogy pontos, és van olyan is, ami a valóságban egészen más. Ami megfogott az elmúlt másfél hónapban, az a gyülekezet és a munkatársak közvetlensége, a szervezettség, a jól kialakult és gazdag gyülekezeti élet és a motiváció. Egy hitét komolyan vevő és ezért tenni kész közösség, sokféle talentummal a budavári. Ez ilyen rövid idő alatt is világossá lett számomra. Saját szolgálatomban a közvetlenséget, a sokféle élethelyzethez, hitmegéléshez és sorshoz való empatikus viszonyulást tartom nagyon fontosnak. A Teológián továbbra is oktatok, és ezt a párhuzamosságot nagyon szeretem. Ha a teológia gazdag kincsei kiszabadulnak az elefántcsonttoronyból egy-egy igehirdetés, hétközi alkalom vagy ifjúsági óra alkalmával, az igazi élményt jelent. Visszafelé: ha az akadémiai világban sikerül a mai gyülekezeti és emberi valóságon tájékozódni, tisztább eredmények születnek. Szabadidőmben a természetben szeretek mozogni két lábon, vagy két keréken, illetve azok közé tartozom, akik a pandémia ideje alatt rászoktak a házi kovászos kenyér sütésére, amit az új konyhában is lelkesen próbálgatok.

A Teológia előtt pár évig a jogi karra jártam, és szerettem a Széchenyi könyvtári tanulások végén sétálni a Tóth Árpád sétányon. Ma ezt, a lányomat az iskolából kísérve tehetem meg, közben egyre több ismerőssel találkozom és szeretem, hogy hazaérkezem a Bécsi kapu téri templom szépséges tornyának tövébe.

Szabó B. András

„Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék! Aki hisz bennem, annak szívéből, az Írás szerint, élővíz forrásai fakadnak.” (Jn 7,37-38)

Kedves Testvérek!

Életünk során mindannyian megélünk elakadásokat, amikor azt vesszük észre, hogy kívül-belül kitikkadtunk, és por lepi mindazt, amit korábban tisztának és értékesnek éreztünk. Ezt az állapotot megtapasztalhatjuk az érzéseinkkel, a társas kapcsolatainkkal, a munkánkkal, az alkotó erőnkkel vagy a hitünkkel kapcsolatban is. Ilyenkor – mint egy elveszett kiránduló az erdőben – nem tehetünk mást, mint igyekszünk visszatérni arra a pontra, ahol még láttuk a jelzéseket. Visszatérünk oda, ahonnan esélyünk nyílik újra megtalálni a helyes utat.

Az útkeresés Bartók Béla számára sem volt megkerülhető, amikor Kodály Zoltánnal együtt népzene-kutatásra adták a fejüket. Tíz éven keresztül járták az országot, népdalokat gyűjtve, mert megérezték, hogy valami hiányzik a zenéből, valami ősi, érintetlen kincs. Nem tehetek mást, mint megálltak, hátraleptek egyet, és elkezdtek keresni a tiszta forrást: hogy a közös zenei kincsünk ne fakuljon meg, ne üresedjen ki.

Ahogy reformátorunk, Luther Márton sem tehetett mást. Luther, ugyan pontosan tudta és ismerte vezércsillagát, ismerte és hitte Jézust, mint Megváltóját, de arra is rá kellett jönnie, hogy Jézus egyházának földi útjára az emberi okoskodás és gyalogság majd másfél évezreden keresztül, több rétegben hordta rá saját porát... Hátrébb lépett és elkezdte keresni azt a Forrást, amelyből az Úr Jézus tiszta arca néz ránk. És ez a Forrás nem lehetett más, mint a Szentírás.

A „Sola Scriptura” elve szerint, a Biblia Istennek az egyedül ihletett és hiteles szava, a keresztyén tanítás egyetlen forrása, amit, bár emberi kéz által, de Isten azért adott át, azért bízott ránk, hogy megismerjük belőle Őt Magát.

Kedves Testvérek! Luthernek és az őt követő reformátoroknak köszönhetően az isteni szó minden nép számára hozzáférhetővé vált. A reformációt ünneplők legnagyobb kincse, hogy magunk tudjuk újra és újra felfedezni a Legtisztább Forrásunkat, a Szentírást, ami a figyelmes olvasó számára önmagát magyarázza.

Vass Péter

Gazdasági munkacsoport

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található úrlapon keresztül egyeztethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.

Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9-13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

„We're on a mission from God.”

„Isteni küldetésünk van.” – hangzik a Blues Brothers című film magyar változatában. Ez volt az egyik első film, amit közösen néztünk meg. Ez a mondat végigkísérte egyetemi tanulmányainkat, és még manapság is sokat mondogatjuk egymásnak. Egy pillanatnyi időre még azzal a gondolattal is eljátszottunk, hogy ez kerül rá az ordinációs meghívónkra.

Természetesen, nem hadászati vagy technika oldalról közelítjük meg a lelkési szolgálatot, de ez a küldetés szó mégis magában rejtje azt az elhivatottságot és lelkiismeretet, amivel igyekszünk jelen lenni a gyülekezet életében és magánéletünkben is.

Kedvelt esketési ige Máté 19,6: „*Most már többé nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét.*” Bár valóban ezt az egységet, összetartozást éljük meg, fejezzük ki gyűrüinkkel, nevünkkel; azért mégiscsak két különálló individuum vagyunk. Így az alábbiakban szeretnénk röviden külön-külön is bemutatkozni.

Lilla 1999-ben született Dombóváron. Gyermekkorát a Somogy vármegyei Csurgón töltötte. A helyi gyülekezethez 9 évesen csatlakozott egy családi barát közbenjárásának köszönhetően. Sokáig családja egyetlen evangélikus felekezeti tagja volt, családja ugyanis református, illetve katolikus hátterű. A csurgói gyülekezet nyári táboraink rendszeres résztvevője volt, egy idő után már, mint segítő vett részt ezekben a táborokban.

Közéiskolai tanulmányait a Soproni Berzsényi Dániel Evangélikus (Líceum) Gimnáziumban végezte. Szándékai szerint tolmács, vagy műfordító szeretett volna lenni, de 17 éves korában mégis mindent legyőző erővel hatott rá a lelkési pálya elhívása, így beadta a jelentkezést a Teológiára.

Tanulmányait, 2018-ban kezdte meg az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, még a Nyugati Egyházkerülethez tartozva. Az egyházkerület váltásra a házasságkötést követően került sor, ugyanis lelkész házaspárok nem tartozhatnak két külön kerülethez.

Érdeklődésének középpontjában mindig is ott állt a képzőművészet, melynek számos ágát igyekezett elsajátítani tanulmányai, illetve szabadideje során. Az elmúlt években digitális rajzolással, festéssel is foglalkozik, a Covid ideje alatt készült animált Passió történet jelentős részét rajzolta meg. Ez az animált Passió történet a Teológia hallgatóinak közreműködésével készült el, címe: „Nézz fel!”

Hatodéves gyakorlatát a Budafoki Evangélikus Egyházközségben végezte; ahol a megelőző években gyakornokként szolgált férjével, Benedekkel együtt. Jelenleg a Budavári Evangélikus Egyházközség beosztott lelkészei, emellett, Benedek Fabiny Tamás Püspök úr titkára.

Benedek szintén 1999-ben született, Budapesten egy háromgyermekes család legidősebb gyermekeként. Gyermekkora óta a Budafoki Evangélikus Egyházközség tagja, melyhez nevelőapja hatására csatlakoztak. A helyi ifi alapítója és mozgató rugója volt, akkor még egyetlen ifis társával együtt.

A Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban érettségizett. Sokáig biztos volt benne, hogy a rendezői szakmát választja majd, de az utolsó pillanatban minden tervet, előkészítést hátrahagyva a teológiára jelentkezett. Itt fontossá vált számára a 20. századi magyar egyháztörténet, szakdolgozatát is ebben a témában írta. Címe: *Keresztény közösség az államrend változások közepette a Magyarországi Evangélikus Egyházban, 1948 és 1954 között.*

Bár a teológiai és egyháztörténeti olvasmányok szenvedélye egyre erősebb lett, azért a filmrendezés világához is közel maradt. Egyetemi éve alatt számos kisfilmet készített családja, barátai, illetve saját maga szórakoztatására. Továbbá részt vett az Evangélikus Országos Gyűjtemény 2021-ben megjelent négyrészes dokumentumfilm sorozatának elkészítésében is. Ezért a munkájáért 2022-ben az *Írónád kategória* külön díját is elnyerte, Csermelyi Józseffel együtt.

Benedek számára nemcsak a film, színház világa vonzó, hanem a zene is. A „*Valami Más*” teológiai zenekar alapító tagja. A zenekarban basszus, illetve akusztikus gitáron játszik, mindemellett számos daluk szövegét ő írta. A zenekar az idei Szélrózsa fesztivál egyik nagyszínpados fellépője volt. Albumuk „*Ne félj*” címmel megtalálható az interneten.

Dióhéjban ennyit tudtunk elmondani magunkról. De, biztosak vagyunk abban, hogy az igehirdetéseinken, különböző jelenléteinken keresztül még jobban megismerhető személyiségünk. Továbbá bátran megszólíthatók vagyunk egy-egy rövid, vagy hosszabb beszélgetésre is.

Erős Vár a Mi Istenünk!

Szikra-Jeszencsák Lilla és Szikra Benedek

Az új tisztségviselők bemutatkozása II.

Mi a szolgálatában meghatározó igéje, ami inspirálja?

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.” (Jer 29, 11–12)

akkor meghallgatlak benneteket.” (Jer 29, 11–12)

Milyen kihívásokat lát az új ciklusban?

Egy új presbiteri és képviselőtestületi közösség fogja táplálni és vezetni a gyülekezetet. Ennek a közösségnek az összetartása is igen meghatározó feladat az előttünk álló időszakban. Ezáltal a munkacsoportokra bízott feladatok is kihívást tartogatnak számunkra. Segítsen minket az ige ebben: *„...legyetek tehát bölcsék és józanok, hogy imádkozhassatok. Mindenekelőtt az egymás iránti szeretet legyen kitartó bennetek, mert a szeretet sok bűnt elfedez. Legyetek egymással vendégszeretők zúgolódás nélkül. Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1Pét 4, 7–10)*

Milyen fontosabb feladatokat lát a saját szolgálati területén?

A jegyzői feladataim mellett fontos számomra, hogy az istentiszteleti zenei élet központi része legyen gyülekezetünknek, segítsük gyülekezetünk tagjait nehézségeik megoldásában, illetve templomunk felújítása is folytatódhasson.

Az ige, melyet választottam az új ciklusban való presbiteri-jegyzőségi megbízatásomhoz, teljesen megváltoztatta az életem folytatását. Elképzeléseim, válaszaim azóta már sokkal több információval, ténnyel bírnak a gyülekezet életéből, a mindennapi teendőkből. Sok mindenbe beleláltam és részese is lehettem ezalatt a négy hónap alatt.

Több mint 30 év után munkahelyet változtatva júniustól a megüresedett irodavezetői munkát is betölthetem. Nagyon hálás vagyok érte, hogy az utam ide vezetett.

Sok-sok pozitív visszajelzést kaptam már a testvérektől, ezt mindenkinek igazán köszönöm. Erőt, biztatást és megerősítést ad a további utamon.

*Bakó Zsuzsanna
jegyző, irodavezető*

Mi a szolgálatában meghatározó igéje, ami inspirálja?

A presbiteri, gondnoki szolgálatra és a gyülekezet kibővített elnökségében végzett munkára tekintve Pál apostolnak a római gyülekezethez írt

levelében (12,5) álló mondata jutott eszembe: *„Örüljete az örülőkkel, sírjatek a sírókkal.”* Ez az ige az igazi együttérzés megélésére tanít. Az együttérzés szó görög és latin megfelelői (*sympatheia, compassio*) az „együtt” és a „szenvedés” szavakból állnak össze. Azt a lelkületet jelentik, hogy észreveszem, számontartom a másikat, akinek öröme és bánata engem is megérint, életem részévé válik, és ez arra indít, hogy cselekedjek. Így szeretném megélni a gyülekezet gondjait és örömeit is.

Milyen kihívásokat lát az új ciklusban?

Nagy személyi változások következnek a gyülekezet életében. Búcsúztatjuk nyugdíjba vonuló lelkésztestvéreinket, az egyházfit; változások lesznek az irodában is; felállt az új presbitérium, a munkacsoportok, és új lelkész érkezik. Az új csapattal együtt otthonosan kell berendeznünk lelki otthonunkat: gondolok itt ennek az emberi oldalára és a sok épületfelújításra is.

Milyen fontosabb feladatokat lát a saját szolgálati területén?

Szeretném, hogy a fentiekben leírt változáson Isten áldása legyen, és hogy e folyamatnak én is hasznos formálója legyek. Az ingatlanokkal kapcsolatban célokom, hogy minden olyan hatást megszüntessünk (pl. falak vizesedése), ami az ingatlanok állapotát rontja, hogy tudjuk folytatni az épületek felújítását, fejlesztését.

dr. Viczián István, gondnok

Milán Mónika vagyok. 1996-ban konfirmáltam az Oroszlányi Evangélikus Gyülekezetben. Apai nagyapám, Milán János evangélikus lelkész volt. Szeptember 16-tól december végéig, próbaidőben végzem a gyülekezeti egyházi teendőket. Nagyon hálás vagyok Istennek az áldásáért, hogy ide vezetett! Kérem testvéri támogatásukat, türelmüket és imádságos szeretetüket a beilleszkedésemhez! Köszönöm!

Milán Mónika, egyházi

Eseménynaptár

Heti rendszerességű hétközi alkalmak

Hétfő 17.00: Bibliaóra Budagyöngyén
Kedd 18.00: Bibliaóra a Sára teremben
Kedd 19.00: Budavári Gospel Kórus próbája a Kápolnában
Szerda 19.00: Budavári Schütz Kórus próbája a Kápolnában
Csütörtök 10.00: Imakör a Kápolnában
Péntek 17.30: Mérték – több generációnak alkalmak párhuzamosan: 1. Alsós hittan, 2. Konfirmandusok, 3. Ifjúság kör és 4. Felnőttek

Nem heti rendszerességű alkalmak

Kisgyermekes családok online vagy élő találkozója, megbeszélés szerint folytatódik, érdeklődni *Péter Zoltánnál*.
 Baba-Mama kör – beindulása esetén – kéthetente szerdánként délelőtt, érdeklődni *Szikra-Jeszencsák Lillánál*.
 Férfikör alkalma – beindulása esetén – megbeszélés szerint, érdeklődni *Szabó Andrásnál*.

Október 2. szerda

19.00 – Fügefá – Interaktív bibliaóra a közép generációnak (Sára terem)

Október 5. szombat

16.00 – Lelkészképzési istentisztelet

Kedves Testvérek!

Szeretettel várjuk Önöket
Szabó B. András budavári parókus lelkész
 beiktatási istentiszteletére
2024. október 5-én 16 órára templomunkba.
 Igét hirdet: *Hokker Zsolt* a Budai Evangélikus Egyházmegye esperes-helyettese, valamint *Szabó András* lelkész. Beiktatása után szeretettel várjuk Testvéreinket az istentiszteletet követő gyülekezeti vendéglátásra is!

Október 6. vasárnap

Budavárban:

9.00 – Családos istentisztelet
11.00 – Őszi terménybetakarítási hálaadó istentisztelet (Külön gyermek istentiszteletet nem tartunk!)
18.00 – Orgonazenés áhítat

Budagyöngyén:

9.00 – Istentisztelet

Október 10. csütörtök

18.30 – Sarokkő (Sára terem)

A **Sára-terem** alkalmas családi programok, születésnapok és egyéb alkalmak megtartására. Örömmel állunk ezzel is a gyülekezet tagjai rendelkezésére. Érdeklődni a gyülekezet irodájában, vagy az iroda telefonszámán lehet. .

Október 13. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet (Kápolna)

Október 14. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem Beszélgetés *Závada Pál* Kossuth-díjas íróval (Kápolna)

Október 16. szerda

19.00 – Fügefá – Interaktív bibliaóra a közép generációnak (Sára terem)

Október 19. szombat

10.00 – Konfirmációs vizsga (Kápolna)

Október 20. vasárnap

Áldozati vasárnap – Megemlékezés gyülekezetünk 180 évvel ezelőtti önállóvá válásáról
 Az áldozati vasárnap adományait az egyházi lakás felújítására gyűjtjük. Szeretettel kérjük és köszönettel vesszük szíves adományait, amelyeket névvel ellátott borítékban várunk az alkalmakon.
11.00 – Konfirmációs istentisztelet a Budavári Schütz Kórus szolgálatával
18.00 – Áhítat a Budavári Gospel Kórus szolgálatával

Október 24. csütörtök

18.30 – Sarokkő (Sára terem)

Október 27. vasárnap

Megemlékezés az Október 23-ai nemzeti ünnepről
11.00 – Az istentisztelet keretében az októberi születésnaposok köszöntése, utána kávézás a kápolnában

Október 30. szerda

19.00 – Fügefá – Interaktív bibliaóra a közép generációnak (Sára terem)

Október 31. csütörtök

18.00 – Reformáció ünnepi istentisztelet

November 3. vasárnap

Imádságban megemlékezés halottainkról

Budavárban:

9.00 – Családos istentisztelet
11.00 – Istentisztelet (Külön gyermek istentiszteletet nem tartunk!)

18.00 – Orgonazenés áhítat

Budagyöngyén:

9.00 – Istentisztelet

November 7. csütörtök

18.30 – Sarokkő (Sára terem)

November 10. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet (Kápolna)

November 11. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem

Dr. Szabó B. András: Párbeszéd társadalomban és egyházban (Kápolna)**November 13. szerda**

19.00 – Fügefa – Interaktív bibliaóra a közép generációnak (Sára terem)

November 17. vasárnap

11.00 – Istentisztelet a Budavári Schütz Kórus szolgálatával

18.00 – Áhítat a Budavári Gospel Kórus szolgálatával

November 21. csütörtök

18.30 – Sarokkő (Sára terem)

November 24. vasárnap**Örökélet vasárnapja**

11.00 – Az istentisztelet keretében gyertyagyújtással emlékezzünk a gyülekezet elhunytjairól, illetve a novemberi születésnaposokat köszöntjük, utána kávézás a kápolnában

November 27. szerda

19.00 – Fügefa – Interaktív bibliaóra a közép generációnak (Sára terem)

Mozgásos relaxációs torna

Kéthetente csütörtökön (*febr. 22., márc. 7. stb.*) 18 órától relaxációs tornát vezet az alagsori ifiteremben *Herzogné Füst Beáta* (eszközigeny: laticel). Akit érdekel a lehetőség, és szívesen megmozgatná fáradt tagjait, jelentkezzen a +36-20-824-5546 telefonszámon.

Rehabilitációban segítő eszközök ingyenes kölcsönzése

Idős, nehezen mozgó, vagy baleset utáni rehabilitációhoz testvéreinknek ingyen tudunk kölcsönadni a FÉBÉ Egyesület Ostrom utca 15. sz. alatti raktárából: kerekesszéket, járókeretet, mankót, WC-magasítót. Jelezzék a segítség szükségességét *Madocsai Miklós* bácsinál vagy *Márti néninél* telefonon: +36-1-201-7210 vagy +36-70-297-6802.

16. Budavári Bach Fesztivál**Október 27. vasárnap, 19 óra****„BACH + TRANSZKRIPCIÓK”***Bart Jacobs* (Brüsszeli Katedrális)**Október 29. kedd, 19 óra****„BACH + MENDELSSOHN”***Luise Künzl, Simon Rager* (Regensburg)**Október 31. csütörtök, 18 óra, Reformáció****„BACH + BUXTEHUDE”***Bán István, Molnár Andrea***November 3. vasárnap, 19 óra****„BACH + ORGONAMISÉK”***Bán István***November 5. kedd, 19 óra****„BACH KANTÁTÁK + CONCERTO”***Musica Vivax Wien, Bán István***November 7. csütörtök, 19 óra****„BACH + IMPROVIZÁCIÓ”***Rien Donkersloot* (St. Joriskerk, Amersfoort)**November 12. kedd, 19 óra****„BACH + ROMANTIKA”***Vincent Dubois* (Párizs, Notre Dame)**November 15. péntek, 19 óra****„BACH + BRAHMS”***Ruben Sturm* (Müncheni Dóm)**November 17. vasárnap, 19 óra****„BRAHMS REQUIEM”***Bán István, Bányai Júlia és Krokovay Marcell***A gyülekezet 2024-ben megválasztott tisztségviselői és munkacsoport-vezetői**Felügyelő: *Heinczinger Orsolya*Másodfelügyelő: *dr. Balczó Márton,**dr. Tarpataki Noémi*Gondnok: *dr. Viczián István*Jegyző: *Bakó Zsuzsanna*Jogtanácsos: *dr. Kontor Eszter Ágnes*Számvevőszéki elnök: *Reichné Újvárosi Tünde*Számvevőszéki Bizottság tagjai: *Balicza Dóra,**Fendler Judit, Lukács András, Szilvággyi Báborka*Egyházmegyei küldött: *dr. Becskeházi-Tar András,**Bibó András, dr. Vass Péter*Egyházmegyei küldöttség póttagjai: *Domby Miklós,**Herzog Csaba, Lukács András*Jelölőbizottsági tag: *Balicza Gábor, Lukács András,**Orczán Ákos Kund, dr. Táborszky László,**dr. Viczián István***Munkacsoport-vezetők:**Gyermek- és ifjúsági: *Vajdovich Noémi**(Péterné Mestery Rita „mentor”)*Belmissziói-programszervezői: *Szendrei Andrea**(Heinczinger Orsolya „mentor”)*Egyházzenei és istentiszteleti: *Lackner Orsolya**(Táborszky László „mentor”)*Testvérgyülekezeti és ökumenikus: *dr. Tóth Katinka*Tájékoztatási és iratterjesztési: *Balicza Gábor*Gyülekezettörténeti: *Czenthe Miklós*Diakóniai: *Tarpataki Noémi*Gazdasági: *dr. Vass Péter*Építési és fejlesztési: *Pápay Judit*

A budai evangélikus gyülekezet önállóvá válása

Az 1841-es évtől gyors egymásutánban következtek azok a lépések, amelyek a budavári gyülekezet Pesttől való önállósodásához és létrejöttéhez vezettek.

Színre lép e korszak főhőse: Bauhofer György, a gyülekezet alapító lelkésze. Georg Bauhofer néven, 1806-ban Sopronban, szerény iparos családban született. Tanulmányait a soproni líceumban, a bécsi teológián végezte, segédlelkészi szolgálatot Sopronban végzett. 1829-től volt a – Pozsony közeli – Somorja magyar-német gyülekezetének lelkésze. Bauhofer nevéhez fűződik a kor két fontos forrása: kiadás előtt álló személyes naplója és az első budavári gyülekezet őrizetében lévő „Gyülekezeti könyv” című, gyülekezettörténeti összefoglalója.

A gyülekezet alapításának fő motorja továbbra is Mária Dorottya főhercegnő volt. Aktívan kereste a leendő gyülekezet számára a megfelelő lelkészt. Több szóba kerülhető közül, végül Bauhoferre esett a választása. Talán Bauhofer szerénysége volt neki imponáló. Próbálta Bauhofert a számára kedves pietista irányba terelni: ennek fő művét, Arndt könyvét adva neki ajándékba.

1843. június 29-én tartotta Bauhofer bemutató prédikációját a Budavárban: Lang, pesti esperes és Ebeczky, budavári felügyelő helyettes kísérték el a budavári palotába. A prédikáció elismerést váltott ki, de azért még voltak ellenérvek: kopottas kabátja nem tetszett, beteges volta miatt félték, hogy esetleges korai halálakor a gyülekezetre marad gyerekei eltartásának a gondja. Mária Dorottya azonban kitartott elhatározása mellett: 1844. március 21-én levelet írt a gyülekezet vezetőségének. Bauhoferről elmondta, hogy igazán evangéliumi lelkületű ember, magyarul és németül is tud.

Döntő kérdés volt, hogy sikerül-e megteremteni a gyülekezeti önállóság anyagi alapjait. Ezt pedig Mária Dorottya főhercegnő valóban fejedelmi alapítványa teremtette meg. Az önálló lelkészi állás létesítésére 8000 forintot helyezett el, mely 400 forintos kamattal emelkedett évente. Lelkészi özvegyi nyugdíjra külön 4000 forintot ajánlott fel. További intézkedésként: az iskolának évi 126 forintot, a leendő templom építésére pedig 1050 forintot adott.

Ennek hatására 1844. július 14-én a budaváriak megszavazták Bauhofer meghívását, amelyről levélben értesítették. A július 19-én Somorjára megérkezett levél után Bauhofer, családjával együtt, az ol tárnál adott hálát. Az épp Alcsúton tartózkodó Mária Dorottyának a jó hírt a Székács József pesti magyar lelkész által vezetett küldöttség vitte el. Székács szoros kapcsolatban volt Mária Dorottyával, aki sokat adott szavára.

Szeptemberre elkészült a lelkészi hívány (*vocator*), a lelkészi meghívólevél, amely meghatározta a lelkész feladatait és jövedelmeit. 1844. szeptember 7-én a budai leánygyülekezet vezető testülete (*Particularconvent*) kérvényezte a pesti gyülekezettől az önállósodáshoz való hozzájárulást, amit meg is kapnak. Így már teljesültek a gyülekezet létrejöttének személyi, anyagi és jogi feltételei!

Bauhofer, 1844. szeptember 22-én jelenti be hivatalosan a somorjai gyülekezetnek, hogy meghívták budai lelkésznek. Elbúcsúzott a gyülekezettől, ahol 15 évet szolgált. Bauhofer családjával október 12-én hagyja el a somorjai parókiát. Pozsonyba utaznak, onnan hajóúton tették meg Budára az utat.

1844. október 14-én, Budára érkezésük napján a gyülekezet teljes vezetősége várja őket: Karge felügyelő, Jakobsson és Kimmach gondnok. Kimmach készítette elő a lakásukat, amely berendezve és a gyülekezet tagjainak köszönhetően tele kamrával várta őket. Mária Dorottya is üzenetet küldött, áldást kívánva érkezésükre. Mária Dorottya gondoskodása mindenre kiterjedt: október 15-én Bauhofer és családja részére új ruházatról gondoskodott. Október 16-án fogadta először Bauhofert a palotában, először imádkoztak, majd megbeszélték a teendőket.

Az új lelkész beiktatása 1844. október 20-án történt: ezt Székács József, pesti-magyar lelkész, a Pest-budai Városi Egyházmegye (*Stadtseñiorat*) espereseként végezte. Az 1841-ben létrejött esperességhez ezentúl Pesten kívül Buda, önálló gyülekezetként tartozott. Bauhofer budavári szolgálata 20 évig, egészen elhunytáig tartott, 1844-től 1864-ig.

Nagy ütemben indult meg a gyülekezet fejlesztése, elsősorban a budai oldalon lakó evangélikus szórvány gondozása tartozott ide. Bauhofer 1844. november 20-án Jacobsson kocsiján Óbudára ment, ahol az ottani evangélikus hívek ellátásáról állapodtak meg. A lelkész Karge felügyelő kíséretében pedig november 28-án Albertfalvára utazott, ahol hat, illetve Promontorra (Budafok), ahol öt evangélikus család élt. Vallásos könyveket is vittek nekik.

A gyülekezetszervezés első évének eredményeiről Bauhofer az 1845. december 9-i közgyűlésen számolt be. Az anyaggyülekezet létszáma ekkor 402 fő volt, ebből a Várban 141, a Vizivárosban 151, a Fő utcán 40, a Rácvárosban és a Krisztinavárosban 70-en laktak. Óbudán 100 fő vett részt az istentiszteleten. Már 1844. december 13-ától minden 4. vasárnap magyar nyelvű istentiszteletet tartottak. Az istentiszteleteket a királyi palota egyik termében tartották, de már tervezték az új, saját templom felépítését.

Czenthe Miklós

Napközis tábor-hangulat kicsengetés előtt

Négy év után rendeztük meg ismét a „hittanos napokat” június 10-13. között, a tanév vége előtti héten. Az alkalmakra a körzetünkbe tartozó iskolákból elkérjük az adott napon hittan órán résztvevő diákokat, és kicsik-nagyok vegyesen jönnek fel a gyülekezetbe a hitoktatók kíséretében.

A program minden délelőtt énekléssel, áhítattal és ismerkedős játékokkal kezdődött, majd tízóraiztunk. Ezután következett a tanulás, amikor a fiatalok öt vegyes korosztályú csoportba osztva, forgó rendszerben mélyültek el az istentisztelet elemeinek alaposabb megismerésében. *Péterné Mestery Rita* vezetésével a gyerekek oltárt öltöztethettek a templomi látvány alapos megfigyelése után az irodában. *Hege-dűs Zsuzsa*, a szószék szerepéről beszélt a fiataloknak, a bátrabbak fel is olvashatták onnan az ajándékba kapott igés lapot. *Wölfel Mihály* egy játékbaba segítségével vonta be a keresztelőbe a gyerekeket a keresztelőkútnál, *Lázár Anikó* pedig, a kápolnában énekelte meg a jelenlévőket. A templom bejáratánál a perselyezésről és az adományok sokféle felhasználásáról hallottak a gyerekek, illetve játékpénzekkel az adományok összeszámolását is kipróbálhatták. Az állomás gazdája *Péter Zoltán*, *Bakó Zsuzsa* és *Kovács Kata* voltak. A délelőtt további részében az alsós korosztály egy *Godly Play* történetet hallgatott meg az alagsori teremben, míg a nagyoknak *Bán István* tartott orgona-bemutatót, és megnézték a templom tornyában a harangjainkat.

Az úti áldást a barlangban kapták meg a gyerekek, és az útravaló jégkrém sem maradhatott el, amely sok év távlatából is jelentős emlék és vonzerő azok számára, akik a Covid előtt is vettek már részt ilyen alkalmon. A négy nap során tizenhét iskolából több, mint száz gyerek és fiatal fordult meg a templomban és a gyülekezet helyiségeiben.

Kovács Kata

Futottunk, és nem fáradtunk el

„Vár a cél!” névvel idén május elején, egy 13 főből álló lelkes futócsapat a gyülekezetünkben körbefutotta a Balatont. Ez „Csak egy kör!” – ahogy az UltraBalaton szervezői reklámozzák. Meghallottuk, megálmodtuk, megszerveztük, megcsináltuk! Hogy mi mindent éltünk meg e kör alatt, előtt és után, arról a résztvevők beszámolóí árulkodnak. Futócsapatunk tagjai: *Benedek Virág*, *Bereczky Csongor*, *Bereczky Dorka*, *Hontvári Roxána*, *Kengyel Mira*, *Péter Barnabás*, *Péterné Mestery Rita*, *Péter Zoltán*, *Schneller Domonkos*, *Skriba Dani*, *Skriba Lukács Teodóra*, *Vajdovich Noémi*, *Vincze István*. Akiknek köszönjük az autós, valamint pihenőhelyi logisztikai támogatást: *Benedek Virág*, *Bereczky Ákos*, *Kengyel Ádám*, *Schneller Domonkos*, *Skriba Daniék*, *Vajdovich Noémi*, *Vincze Móniék*, Márk gyülekezeti vendégház (Badacsonyörs).

Fogalmunk sem volt, hogy mire vállalkozunk! A korosztály igen vegyes volt, de egy emberként küzdötünk a közös cél érdekében! Nekünk az egyik legnehezebb a logisztika kitalálása volt, ...kőkorszaki módon lemodelleztük, hatalmas csomagolópapír stratégiai térképünk úgy nézett ki, mint egy óriási társasjáték! Végülis ez az egész verseny az, s jó esetben mindenki nyertes a végén! 20 óra 52 percet kellett VÁR-ni ránk a CÉL-nak, de a “VÁR A CÉL!” nevű lelkes elsőbálozó csapatunkkal terveinket jócskán túlszárnyalva, épségben körbeértünk a Balcsi körül! Büszke vagyok a csapatra, s örülök, hogy tagja lehettem! Nagyon izgalmas volt, örök élmény! Most először, de valószínűleg nem utoljára vágtunk neki! (HR)

Nem vagyok hozzászokva a hatórás alvás utáni 15 km-es futáshoz... az aggodalmaim jó részét maga a logisztika és az autóvezetés adta. Egy csoda 21 óra volt minden nehézségével együtt! Hihetetlen élmény volt futni is, vezetni is, szurkolni a többieknek, várni rájuk, és közben beszélgetni az együtt várakozókkal. Ugyanazt a balatoni naplementét és napfelkeltét többen, különböző helyszínekről is megnézhattuk. Mindenki bepakolta a saját tudását, szervezői készségét, a “lábadozónak” kijelölt nyaraló helyszíneket, kezeken guruló eszközöket és sofőröket! Figyeltünk egymásra. Ha valami probléma adódott, nem volt időnk órákat gondolkozni azon, hogyan oldjuk meg. Ha valaki lesérült, az egyik átvállalta a másik futó szakaszát, a sofőrök nagy rugalmassággal és készséggel végezték a dolgukat. A cél - a Jóistennek hála - nem is várt ránk olyan sokat! (VN)

Nekem ez volt életem egyik legjobb futós élménye. Tengermély tiszteletem a szervezőknek, és elképesztő, hogy mennyire összetartó volt a csapat. Nagyon hálás vagyok, hogy a “Vár a cél!” csapatában futhattam, egy életre szóló élmény volt. (VI)

Gyülekezetépítés felsőfokon! (SD)

A Sára-teremtől a füredi Annagoráig hosszú volt az utunk, legszebb szakaszait a Balaton körül tettük meg, jó hangulatban, egymásra figyelve, mert tudtuk, hogy nem csak a futás, hanem a közösség is a cél. Istennek hála szép, közös élményünkért! (PZ)

Azon kívül, hogy jó fej csapatokkal körbeutazhattam a Balatont, a legnagyobb feltöltődést számomra az adta, amikor Bódi László „Cipő” zenéjével a fülemben, a kedvenc dalomat hallgatva, napfelkeltében futhattam Csopaktól. (SLT)

Hatalmas élmény volt. Először érzek ilyet UB után, hogy jövőre is mennék, ha lehet, veletek! Tettszett az, hogy többetekkel utazhattam, vagy pihengettünk együtt. Nagyon tetszett a közös fotózkodás az óriási UB felirat előtt. Nagyon büszkén viseltük a pólót, még izzadtan is. (BV)

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul... futnak, és nem fáradnak el!” (Ézs 40,31) A csapatpólónk hátán lévő ige élő valóságát akkor éltem át különösen erősen, amikor már majdnem 24 órás ébrenlét után átvállaltam egyik futótársunktól 6 km-t, éjjel 3 órakor, mégis, egy szikrányi fáradtságot sem éreztem. Lelkes és boldog voltam! (PMR)

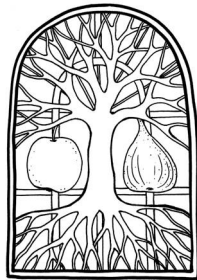
Hálával!

44 év szolgálat után ez az első szeptember, amikor nem a munkaévet tervezgetjük. Most a család és a kertés ház ad tennivalót. Persze, sokszor eszünkbe jut az, hogy az utolsó tanévzáró napon, milyen gazdagon megajándékozott a gyülekezet közössége. Az emlékek hálát ébresztenek a szívünkben.

Ablakunkban pompázik a mesevirág, és a kertben van az a fügefa és almafa is, amelyet ajándékba kaptunk. Most van időnk a kertben is tevékenykedni! A fügefa első termését látva, az volt az imádságunk, hogy bárcsak azok élete is, akiket kísértünk, ilyen jó gyümölcsöt teremne!

Most van időnk többet olvasni! A könyves polcainkon több új könyv is sorakozik, és ide állítottuk azokat a fotókat, amelyeket a közösségektől kaptunk. Felnőttek, fiatalok, gyermekek mosolyognak rajtuk. Olyanok, akik hallgatták az igehirdetéseinket, akikkel közösséget alkottunk, akiknek ismertük a gondjait és az örömeit. Színes lapocskákon üzenetek, köszönő szavak olvashatók. Ezek annak a jelei, hogy volt értelme a szavainknak, a vigasztalásunknak, a pásztori szolgálatnak. Megszámlálni sem tudjuk, hogy hányakat kísértünk az élet fontos állomásain keresztül. A téli estékre vár az ajándékba kapott puzzle. Sok-sok darabból áll majd össze a teljes kép. Ilyen az, amikor emlékezik az ember. Apró mozaikdarabkákból rakjuk össze az emlékeink képét. Az egyik darabkán egy arc, a másikon egy mosoly, majd egy könnycsepp, egy segítséget kérő kéz, egy nyitott szív, egy nevetés, egy kapott ölelés, egy keresztelőkancsó, egy konfirmandus ruha, egy pár karikagyűrű, egy gyászjelentés vagy egy fejfa. Apró darabkákból áll össze a múlt, melyre emlékezni, csak hálával lehet: a vári gyülekezetben eltöltött 26 év.

Az asztalunkon áll egy mécses. Szeretjük a meghitt fényét. A törékeny lángocska nem csak az élet törékenységére mutat, hanem arra is, aki a sötétséget oszlató világosságot hozta el nekünk. Mindig Jézusra akartunk mutatni. Köszönjük Istennek, hogy köztek szolgálhattunk!

Bencéné Szabó Márta és Bence Imre

Kállai Roland

Hála Nektek!

*Akkor még ötödikes, bamba nebuló voltam,
Mikor Imsivel a várban először találkoztam.
Azt se tudtam, hogy most ő pap vagy lelkész,
Hogy mit tudtam a vallásról? - elég hozzá egy kéz.*

*Mára már neved, szinonimája lett a lelkésznek,
Kire generációk szinkronban, együtt felnéznek.
De számunkra ennél sokkal többet jelentesz,
Nem tudom mi lett volna, ha belőled borász les?*

*Tábori reggeleink szeretett tényezője,
Hogy kinyitjuk szemünket gitáros ébresztődre.
„Imsi dalára törültem csipámat”, - magamtól idézek,
Ám az ilyesfajta hajnalok immáron véget érnek.*

*„VÉREIM!!” - kezdted Józsueként, Zselicen a reggelt,
Jordánon való átkelést egy életre agyunkba vésted.
A színdarab szövegeitől hajunk olykor az égnek állt,
Ilyenkor, mint a villám, vonzott vissza a puha ágy.*

*Az utolsó közös táborból maradt rengeteg emlék:
Egy hibátlanul megírt dal - ha valaki nem ismerné:
„Zsemle-e, ó, a zsemle-e!” - egy igazi topseller
Színdarabunknak hála, már hallhatták ezerszer...*

*Luther bőrébe bújva hangzott egy ikonikus mondat:
- Sajnos én nem ott voltam abban a táborba -
„Már megettem a kenyérem javát... ez meg is látszik!”
Agyacskámból a jelenet valószínűleg sohse távozik.*

*„Eljöttünk mind, zengjen az ének...”
Ettől a kánontól hangos a péntek!
Vezényelni nálad jobban nem tudja senki!
Esetleg, ezután majd meg tudnád tanítani?*

*Áhítat után Imsivel mi lemegyünk,
Míg Márti a felnőttekkel máshol elmélyül,
Bár olykor már magamat is aggastyánnak érzem,
Mégsem sikerült abba a közösségbe benézniem.*

*Megmondom én nektek – és ez bizony így van –,
Az egyik kedvencem, amikor igehirdetést mondasz.
Óriási átéléseid, hangsúlyozásod elmélyíti az embert,
Bár keveset voltunk együtt, az ifjúság így sem felejt.*

*A „bárány effektus” rám nem igaz, ezt Imsi jól tudja,
Amikor az ifi alkalmakat, egy játékkal megnyitja,
És egy 10-es skálán kell magunkat elhelyezni,
Biztos, hogy a másik oldalt leszek mint a többi!*

*Az egyik legkülönlegesebb ifit talán idén tartottad,
Csak mi fiúk beszélgettünk, körülbelül nyolcan.
Abban maradtunk, ami ott történt, az ott is marad.
Te biztos emlékszel rá, köszönjük azt az alkalmat!*

*Napközis táborban eddig egyszer voltam,
Mosom kezeim, de nem Imsi jut eszembe onnan.
Hanem Ibolya és az ő mennyei főztjei!
Erre most a bendóm... őt is elveszíti!*

*A másik, akire emlékszem Ármin, Piroska unokája,
Biztos örül, ezután szabadabb lesz a nagymamája!
Bár az irodavezetésről az ifjaknak fogalma sok nincs
Attól még fogadjad a hálánkat! - ettől függetlenül is.*

*Búcsúunk tőletek, kik gyülekezetünkkel
egybeforrtak,
A vár örökre vár, itt mindig otthon érezhetitek
magatokat!
Nem szomorkodunk, hogy vége, örülünk, hogy
megtörtént,
Köszönünk mindent, amit tettetek közösségünkért.*

Nyári tábor Szigetszentmártonban

Kisfiammal, aki most három éves, első alkalommal csatlakoztunk a nyári ottalvós ifjúsági táborhoz. A kisebb távolságnak köszönhetően döntöttem úgy, hogy kipróbáljuk, és ha valami mégsem alakul a tervek szerint, Budapestre visszatérünk egy óra alatt.

Pozitívan éltem meg a kialakított napirendet, amelyben a tábor résztvevőivel közösen étkezhettünk és hallgathattuk végig a reggeli és esti áhítatot.

Úgy gondolom, hogy a kiszámíthatóság biztonságot ad egy kisgyermeknek és fontosnak tartottam, hogy már ilyen kis korban kialakuljon a táborozás fogalma, értem ez alatt a közös programokat, mint például a sípszóra való gyülekezés az ebédlőben, reggeli közös éneklés, sárkányhajózás, strandolás, zászlókészítés, hajómalom és tűztorony látogatás, valamint a táborút melletti beszélgetés.

Köszönettel tartozom azoknak, akik a kisebb gyerekekre vigyáztak, mert ezáltal, mi szülők csatlakozni tudtunk egy-egy kerekasztal beszélgetéshez.

Kisgyermek után szaladni, vagy a programok kidolgozását egy 100 fős táborban kézben tartani, nem lehet könnyű. Ugyanakkor azt gondolom, hogy amiben hisz az ember, az nem fárasztó, mert van energiaforrás. Ez a forrás a hit ereje, ami Istentől származik. Erőt ad, mert hiszünk az érték továbbadásában. Hiszünk egy olyan felnövekvő ifjúságban, akik a táborozás élményeitől gazdagodva lesznek bátrabbak, magabiztosabbak, társaikat elismerőek és támogatóak. Bízom benne, hogy jövőre újra találkozunk!

Szabóné Mátis Brigitta

A Szigetszentmártoni helyszín sokak számára ismerős, otthonos, mert már többször táborozott itt a gyülekezet. Közel százan voltunk. A fiatalok több csoportra „családokba” rendeződtek, őket a tapasztaltabb ifi vezetők irányították. E családokhoz csatlakozhatott az a pár kisebb gyerek is, akik szüleikkel együtt érkeztek. A tábor életét lelkészek, hitoktatók és már felnőtté vált fiatalok szervezték. Velünk volt új lelkészünk, *Szabó B. András* is két gyermekével. Köszönjük, hogy első szolgálatával megmutatta, hogy mennyire fontos számára az ifjúsági munka, a családokkal való személyes kapcsolat kialakítása. *Péter Zoltán* és *Rita* e tekintetben is a legjobb mintát jelentetik. Kedvességük, szeretetük végig biztosították az oldott, személyes és szeretetteljes hangulatot. A hét igei mottója: „*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!*” (1Kor 16,14). Erről beszélt saját életüket, hitüket bemutató beszélgetésben a két meghívott vendég házaspár is: *Madocsai Miklós* bácsi és *Márti néni*, akik már 70 éve házastársak és *Gilly Lóránt* és felesége *Kinga* is. Erről szóltak a reggeli és esti áhítatok, korosztályos beszélgetések és azok a jelenetek, amit a fiatalok mutattak be Dávid király életének történetéből. A tábor melletti Soroksári-Dunában fürödhettünk. Sárkányhajóval felfedezhettük gazdag élővilágát, városi vetélkedő keretében bejártuk Ráckeve nevezetes helyeit, volt

focibajnokság, éjszakai ügyességi-bibliai vetélkedő, táncház, filmvetítés, elmélkedős csendséta, közös játékok. Minden csodálatom azoké a fiataloké, akik ezt a hetet kevés alvással, sok ötlettel, mozgással, programmal, lelkes dicsőítő énekléssel, állandó jó hangulattal végigcsinálták. Jó volt látni, ahogy az utolsó este a táborút körül táncolt a sok fiatal és énekeltek, hogy „*Imé, mily jó, gyönyörűséges a testvéreik egysége*”. Sokan, kisgyermek koruk óta visszatérő résztvevői a tábornak. Utolsó nap a fiatalokért jövő szülők közül is többen sóhajtoztak, hogy milyen jó is volt, amikor még mi is jöhettünk a tábor családos részébe. Az én kisfiam is biztosan mondta, hogy jövőre is szeretne jönni és várja már, hogy egyszer ő is ifis lehessen.

Viczián István

Egy ifis segítő a napközi táborban

Számomra az egész napközi tábor egy újfajta élmény volt. Gyakran beütött az az egykori érzés, amikor még én voltam 6-7 éves, és jártam különféle táborokba. Akkor persze bele se gondoltam, hogy milyen lehet táborvezetőként, segítőként benne lenni. Most 15 éves vagyok, és pontosan ezt éltem át!

A tábor első napján, hétfőn, még szoknom kellett a közeget. Általánosságban elmondható, hogy az ifis segítő két csoportra osztva működtek. Voltak, akik a gyerekekre vigyáztak, és közben velük játszottak, és voltak azok, akik a háttérben előkészítették a reggelit, uzsonnát, stb. Én ez utóbbi feladatot kaptam. A csapatmunka is nagyon ott volt! Percek alatt terítettünk meg, több mint 40 éhes hasra!

A BENT (Budavári Evangélikus Napközi Tábor) során a gyerekek megismerkedhettek Jákob fiainak, különösképpen Józsefnek kalandos történetével. Bevallom, én is tanulhattam új dolgokat! Tulajdonképpen az egész tábor témája József élete köré épült fel. A napi programok kapcsolódtak ahhoz, amit éppen aznap tanulhattak a gyerekek. Még a tízórai, és az uzsonna is!

Reggelente egy képzeletbeli interjúra mindig „bekapcsolódott” a BENT-TV. Ebben nekem is volt szerencsém szerepelni, Potifár (1Móz 39) egyik rabszolgája voltam, és így meséltem József dolgairól a riporter (*Péterné Mestery Rita*) által feltett kérdésekre. Sok gyerek számára még ebéd előtt volt a nap csúcspontja, hisz ekkor mentek ki a játszótérre. Én inkább maradtam teríteni, de azt biztosan tudhatom, hogy a gyerekek jól érezték magukat. Délután volt a kézműveskedés, amit én kiskoromban sose szerettem, de számomra úgy tűnt, hogy ez szerencsére, csak nálam volt így. A napot mindig énekléssel, napi összegzéssel és búcsúzással zártuk.

Köszönöm Istennek, hogy segíthettem ebben a négynapos táborban! Remélem, hogy jövőre is itt lehetek, és remélem, hogy ez a mondat sok résztvevő gyermek szájából is elhangzik majd!

Pálfi Csaba

Hírek

- Május 11–12-én, a Kiskörösön megrendezett Országos Evangélikus Kórustalálkozó szolgálatával részt vett a gyülekezet *Schütz Kórusa*, *Hacknauer Bettina* karnagy vezetésével.
- Május 20-án, Pünkösd hétfőn a Strasbourg-i *Sun Gospel Singers* kórus adott jótékonyági koncertet.
- Június 1-én, *Varga Ferenc* és felesége, *Katona Brigitta* martonvásári otthonában került sor a kisgyermekes családok évadzáró kerti partijára. *Bence Imre* és *Márti* lelkészek értük végzett munkáját itt köszönte meg a kisközösség.
- Június 7–9 között, Oder-Frankfurtban a Középeurópai Keresztyén Találkozón *Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna* képviselőtestületi tagunk, zenész diákok kíséretében képviselte gyülekezetünket.
- Június 9-i gyülekezeti napunkra, nyugdíjba vonuló lelkészeink és a gyülekezet testvéri köszöntésére Budapestre érkezett Kouvola-ból testvérgyülekezetünk igazgató lelkésze, *Tuija Nuutinen*, valamint *Merja Rossi*.
- Június 10–13 között „hittanos napokat” tartottunk. A hozzánk tartozó iskolákban evangélikus hittanra járó gyerekek templomunk részeivel és funkcióival ismerkedtek meg játékos formában.
- Június 20-án, gyülekezetünknel látogatást tett a nürnbergi lelkész-közösség, köztük *Martin Brons*, a *Sankt Sebald* testvér-gyülekezet vezető lelkésze.
- Június 23-án, *Péter Zoltán* ígéhirdetéssel szolgált a Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség önállósodásának 100 éves jubileumi ünnepi istentiszteletén, a Bartók Béla úti *Gárdonyi Géza Általános Iskolában*.
- Június 23-án, istentiszteletünkön prédikált az Északi Egyházkerület vendégeként *Kevin T. Jones*, az *Amerikai Evangélikus-Lutheránus Egyház (ELCA) Északkelet Iowa Egyházkerületének* püspöke. Házigazdaként *Fabiny Tamás* püspök és *Szántó Enikő* lelkész végezték a liturgiát. Utána a kilencfős delegáció a templom alatti barlangban, az egykori óvóhelyen, Bagár Iván tragikus sorsú segédlelkész naplója nyomán emlékezett a második világháború borzalmaira.
- Június 23-án, istentisztelet keretében búcsúzott el hivatalosan a *Budapesti Németajkú Evangélikus Gyülekezettől* *Barbara Löttsch* lelkész, mivel itteni kiküldetési ideje lejártával visszaköltözött Szászországba. Egyházunk nevében *Fabiny Tamás* püspök, gyülekezetünk nevében az elnökség búcsúzott el tőle. Isten áldása kísérje családjával együtt!
- Július 7-én, a *Budafoki Templomban* szentelték lelkésszé *Szikra Benedeket* és feleségét, *Szikra-Jeszencsák Lillát*, akik július közepétől beosztott lelkészekként szolgálnak közösségünkben. Gyülekezetünk nevében *Heinczinger Orsolya* felügyelő és *Péter Zoltán* igazgató lelkész köszöntötte őket.
- Június 30-tól július 7-ig, Szigetszentmártonban 7 napos ifjúsági-, gyermek-, konfirmandus- és kisgyermekes családok táborát tartottunk. Ezen már szolgált *Szabó B. András*, az új budavári lelkész is.
- Július 10–14 között, Nyíregyházán volt a *14. Szélrózsa Evangélikus Országos Ifjúsági találkozó*, amelyen gyülekezetünk ifjúságából is szép számmal vettek részt fiatalok.
- Augusztus 26–28 között Gödöllőn lelkészeink részt vettek az *Országos Lelkészkonferencián*.
- Augusztus 29-én, a nürnbergi *Sankt Sebald* gyülekezet ifjúsági kórusainak vezetőjével, *Matthias Stubenvoll*-al és feleségével megbeszélés tartott a *Balczó Mártonnal* kiegészített elnökség, a jövő évi, pünkösdkor várható magyarországi látogatásukról.
- A nyár utolsó hétvégéjén a *Budavári Gospel Kórus* műhelytáborát tartott Balatonyörökön a *Sóvár üdülőben*. Szeptember 1-én szép szolgálattal gazdagították a keszthelyi evangélikus istentiszteletet.
- Köszönjük *Balicza Iván* nyugalmazott lelkészünk nyári helyettesítő szolgálatait!
- Szeptember 26–29 között *Bajor-magyar Testvérkapcsolati Találkozó* volt Würzburgban. Közösségünknek a nürbergi *St. Sebald* gyülekezettel való kapcsolatát *Szabó B. András* lelkész vezetésével 3 ifjúsági tagunk erősítette.

Lelkészi Hivatal – Gyülekezeti Iroda

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

**Gazdasági és gyülekezeti ügyvitel:
minden hétköznap: 9-13 óra között**

Kövesy Emese – gazdasági vezető

Bakó Zsuzsanna – irodavezető

telefon: +36-1-356-9736

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: budavar@lutheran.hu

Lelkészek fogadóideje:

telefonon előre egyeztetett időpontban

Péter Zoltán – igazgató lelkész

+36-20-824-2881, zoltan.peter@lutheran.hu

Szabó B. András – lelkész

+36-20-824-6397, szabo.b.andras@lutheran.hu

Szikra-Jeszencsák Lilla – beosztott lelkész

+36-20-288-3079, lilla.szikra-jeszencsak@lutheran.hu

Szikra Benedek – beosztott lelkész

+36-20-224-0576, benedek.szikra@lutheran.hu

Dr. Fabiny Tamás – püspök

+36-20-824-4111, tamas.fabiny@lutheran.hu

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

budavari.hirmondo@lutheran.hu

Olvasó-szerkesztő: Váradai Adél

Tördelés: Hegyi András

Korrektor: Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna

Grafika: Anda (Czente) Kata, Konczos Éva

Felelős kiadó: Péter Zoltán igazgató lelkész

Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.

Jelen lapszámunk a Bethlen Gábor Alapítvány támogatásával valósult meg